

[O]e Henriksen]

Da dommen bygger på disse usikkerheder, kan SF altså ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget, også fordi det konkret forringer de faglige organisationers muligheder for at organisere folk.

Mogens Voigt (FP):

Hr. Hans Jørgen Jensen sagde, at han håbede, dette lovforslag blev vedtaget med et stort flertal. Det er da muligt, at hr. Hans Jørgen Jensen har ret, men jeg tror ikke, at hr. Hans Jørgen Jensen har ret i, at debatten om eksklusivaftaler derefter er forbi. Der vil givet under udvalgsarbejdet komme en række ændringsforslag til arbejdsministerens forslag. Jeg har også forståelse for arbejdsministeren, hvis han er blevet lidt rød i kinderne over al den ros, han har fået, fordi han nu har taget fat på spørgsmålet om eksklusivaftaler og har fremsat dette lovforslag. Det er da muligt, at han bliver lidt rødere i kinderne, når jeg nu også tilslutter mig den tak, for det er vigtigt, at vi får taget hul på debatten, uden at arbejdsministeren, regeringen og socialdemokratiet er så afvisende, som man har været tidligere. Udvalgsarbejdet vil jo give en fornemmelse af, hvordan dette lovforslag vil se ud, når det bliver vedtaget, om det vil blive vedtaget uændret eller med en række ændringsforslag. Vi skal da i hvert fald fra mit partis side så vidt muligt fremsætte de forslag, der er relevante. Det skal forstås på den måde, at vi mener, at ministerens forslag ikke er vidtgående nok, idet der stadig væk vil være tvangsforanstaltninger, som er os så inderligt imod.

En af de ting, vi også vil forsøge at få afklaring på, er § 4, fordi § 4's udformning reelt betyder, at man kan købe sig fri af en eksklusivaftale. Det finder vi sådan set meget betænkeligt, for det er jo rigtigt, som fru Grethe Fenger Møller nævnte, at der jo ikke er nogen, der siger, at det absolut skal være 39 uger. I praksis kan det godt handle om 4 uger, og så kan det jo være forholdsvis billigt for en arbejdsgiver at slippe af med en besværlig medarbejder, der ikke vil indordne sig under organisationstvangen.

Det kan jo også medføre, at der opstår en form for blokader rundt omkring, og at arbejdsgiveren derfor føler sig presset til at afskedige den pågældende medarbejder. Jeg har bemærket i dagspressen, at der er blevet

sagt fra et partis side, at dette forslag er så udueligt, at man ikke engang burde beskæftige sig med det. Det synes jeg nu nok er groft at sige. For når arbejdsministeren sørger for at følge en dom, der er afsagt den 13. august 1981 i Strasbourg, så mener jeg ikke, at man kan bebrejde ham, at han forsøger at få den indpasset i dansk lovgivning, så jeg synes sådan set, at det er uforskammet over for arbejdsministeren. Tværtimod synes jeg, at man skal rose arbejdsministeren, fordi han nu vil bringe dansk lov i overensstemmelse med det, der står i artikel 11. Jeg kan da for min part sige, at jeg skal medvirke til et sagligt udvalgsarbejde og naturligvis forbeholde mig den ret at forbedre arbejdsministerens forslag. Det kan jo forbedres på ganske mange punkter.

Arne Melchior (CD):

Hr. Bjørn Elmquist citerede den vise kong Salomos ord, at den, der besejrer sig selv, er større end den, der indtager en hel stad. Jeg er ikke helt overbevist om – selv om jeg finder citatet velanbragt – at arbejdsministeren egentlig har besejret sig selv i denne sag. Han er blevet besejret, men tilsyneladende mod sin vilje. Jeg er ikke helt sikker på det, men tilsyneladende mod sin vilje. At han så drager konsekvensen af at have lidt et nederlag, kan vi da kun gratulere til, selv om vi må betragte det som noget ganske naturligt og selvfølgeligt. Vi gratulerer jo også hinanden til fødselsdage, så hvorfor ikke gratulere hinanden til, at man gør sin pligt i tur og orden? Nu siger det nævnte citat fra kong Salomos ordsprog i original noget andet, nemlig at den, der er herre over sin ånd, er større end den, der indtager en hel stad – det er nemt at slå op i »Bevingede Ord«.

Jeg nævnte det i den korrekte form her for at sige, at jeg tror, at arbejdsministeren er herre over sin ånd – han ved, at jeg har stor respekt for ham – men jeg er ikke så sikker på, at han er herre over sin hånd. Jeg er ikke så sikker på, at han er villig til at nedskrive det lovforslag, som han egentlig burde nedskrive, og som burde være til behandling her i dag, og som jeg tror at der er mange ting i denne meget erfarne arbejdsministers åndelige indstilling som burde tilsige ham at få skrevet, men der er andre, der er herrer over hans hånd. Derfor har vi her fået et nødven-